

297

RTICICA

St. Antonie de Padua

care cuprinde în sine viața, minunile
SFÂNTULUI ANTONIE
precum și învățătura tinerii rugăciu-
nilor de

NOUĂ MĂRTI

întru onoarea marelui făcător de mi-
le și necazurile
nești

86987

ie dela Biserica Ro-
mana Unita din Strada Izbanzi. -- Constanța

Tip. „DACIA“ Constanța

CARTICICA

Sf. Antonie de Padua

care cuprinde în sine viața, minunile
SFÂNTULUI ANTONIE
precum și învățătura tinerii rugăciu-
nilor de

NOUĂ MARTI

întru onoarea marelui făcător de mi-
nuni în toate lipsurile și necazurile
vieții omenești

479.532

Se află la altarul Sf. Antonie dela Biserica Ro-
mână Unită din Strada Izbânzii. — Constanța.

Tip. „DACIA“ Constanța

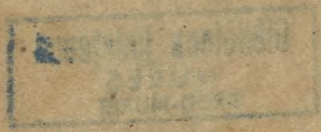
ARTICOL

Al. Antonie de Padua

... cuprind in sine clase minime
... ANTONIE
... invatatura fiindu-se
... de

ARTICOL

... marcatu fiindu-se
... de
... omisi

... de
... Constanta

Constanta

Precuvântare și învățătură despre modul ținerei rugăciunilor în 9 Marti

Onoarea și chemarea întru ajutor și sprijinitor a Sfântului Antonie s'a început deodată cu sfântul Antonie. Încă fiind în viață Sfântul Antonie s'a datat oamenii a-l onora, a-l chema întru ajutor și mijlocitor la Dumnezeu în lipsele și necazurile lor de multe feluri; care datină după moartea lui s'a lătit și mai tare. Așa în Franța, încă veacul al XIV-lea era cunoscută această frumoasă datină. Tot din Franța s'a lătit și așa numită: «Pâinea Sfântului Antonie», când, adică cel ce cerea ajutor și mijlocirea Sfântului, la cazul împlinirii cererii, în semn de mulțumită și recunoștință a promis pâine săracilor, pe cari încă și în viața sa pământească într'atâta iau iubit sfântul Antonie.

Cultul acesta al Sfântului Antonie de Padua s'a lătit cu mare repeziciune în toate țările creștine din toată lumea, până când străbătut-au și în iubita noastră patrie, unde în puțini ani și-a luat un așa avânt puternic, încât azi mii și mii de săraci se bucură de rodirile binefăcătoare a acestei datine pline de laudă.

Sunt nenumărate biserici împodobite cu chipul Sfântului Antonie; mii și mii săraci, ale căror lacrimi se șterg prin aceste daruri de bună voie a oamenilor credincioși și evlavioși.

Onoarea și chemarea întru ajutor a Sf-tului Antonie e aprobată de Sfânta Maica biserică și recomandată de însuși pontificele Leo XIII. la 1 Martie anul 1898.

Câte necazuri și dureri ții și tu iubitul meu p
por, câte dorințe pie și evlavioase rămân ascun

În inima ta pe vecie, pentru-că numai tu fratele și sora mea, nu știi încotr'o să te întorci după ajutorul cerului! Credința ta e slabă și schimbăcioasă; și când ai avea mai mare lipsă de ajutorul cerului, atunci păcătuiești mai greu; te întorci către oamenii cei păcătoși, prin fleacuri, bobone și descântări dela oameni stricați și păcătoși așteptând ajutor și sprijin în multele tale necazuri. Păcate peste păcate! Și tu în urmă te afli deznădăjduit și înșelat amar!

Nu te mândri, nu ascunde faptele tale rele și păcătoase!

În mijlocul tău m'am născut, am trăit și petrecut anii vieții mele, prea bine știu și cunosc lipsele și necazurile sufletelor voastre!

Pentru a te scoate din întunericul necredinței și a te îndrepta la calea cea adevărată și plăcută lui Dumnezeu, pentru a-ți fi îndreptător în lipsele și necazurile tale de toate zilele, din dragostea curată hotărâtu-m'am a scoate la iveală această cârtică a Sfântului Antonie.

Că cine a fost Sfântul Antonie de Padua, marele făcător de minuni și puternicul mijlocitor, vei vedea din viața lui scrisă mai la vale.

Acum să vedem în ce stă și cum trebuie a face și implini rugăciunile de evlavie întru onoarea Sfântului Antonie în 9 Marți după o altă? E lucru de tot ușor, când vrea cineva a dobândi ceva dar trupesc sau sufletesc, — adică împlinirea cutărăiva cereri — făgăduiește — promite — Sfântului Antonie, oare câtă pâine sau bani, după putința omului, pe seama săracilor; ce au făgăduit numai atunci trebuie să dai, dacă cererea ți-s'a împlinit.

Cum că către pâine sau în loc de pâine câți bani să făgăduiască cineva, atârnă dela starea lui, cui cât iartă împrejurările, adică cât poate; acea una însă e tare de însemnat, ca dacă ni-s'a împlinit cererea, de loc să dăm, ce am promis.

Dacă ai promis pâine în gândul tău, poți numi și pe săracul acela, cui ai de cuget să dai pâinea, ba îl poți ruga și poți dela acel sărac ca și el să se roage și să zică barem un Tatăl nostru și o Născătoare de Dumnezeu, dimpreună cu cuvintele acest a : « Sfinte Antonie, prietinelui Hristos, roagăte pentru noi », și acestea să le zică în cele 9 Marți anumite pentru împlinirea cererei tale. La caz dacă nu ai astfel de sărac însemnat, pâinea sau banii făgăduiți îi dă preotului tău ca el să le deie acelui sărac, pe care-l cugetă dânsul de mai lipsit și mai vrednic.

Banii făgăduiți îi poți împărți și tu săracilor sau să-i pui în perșeiul Sfântului Antonie, sau îi dă părintelui tău sufletesc să-i împarta.

La tot cazul să te ții de aceea, că la ce-ai promis să dai ; 2-a acelora să dai, cui ai promis.

Când ni-s'a împlinit cererea, mai avem datoria să dăm mulțumire pentru ascultarea cererei noastre, cel mai tare prin aceea vom face, dacă vom lăți onoarea Sfântului Antonie, și vom învăța și pe alții spre aceasta.

Rugăciunile de 9 Marți să fac după cum sunt scrise în cărticica aceasta. Mergem în toate Marța la sfânta Biserică ori dimineața ori după-amiază, preotul foarte bucuros ne deschide biserica, unde îngenunchind înaintea chipului Sfântului Antonie — unde nu este, în mijlocul bisericei, — zicem cu evlavie, meditația și rugăciunea depe fiecare Marți, cum urmează, către care mai putem adauga și alte rugăciuni, cari le știm. Cine nu știe ceti, poate zice rugăciunile, cari le știe și de căteori voiește.

Rugăciunile de 9 Marți le putem face și acasă îngenunchând înaintea chipului sau a icoanei Sf. Antonie, numai că ori unde împlinim aceste rugăciuni, să nu uităm, că într'o Marți să ne spovedim și să ne cuminecăm, cu toată pietatea și

după sfârșitul celor 9 Marți și după împlinirea cererii noastre să dăm mulțumită lui Dumnezeu și Sfântului Antonie, împlinind apoi și noi ce am făgăduit după cum ne-am pronunțat.

Se poate că cererea noastră nu se împlinește deodată; noi pentru aceea să nu ne pierdem încrederea, căci însuși Mântuitorul zice: «Neincetat vă rugați!» poate că ce cerem nu este bun pentru noi și nu e spre mărirea lui Dumnezeu.

Se cerem dar lucru bun, plăcut lui Dumnezeu și folositor sufletelor noastre; să nu desnădăjduim deodată, ci să stărnim în credință și rugăciuni! să nu încetăm a ne ruga lui Dumnezeu și a încerca sprijinul și mijlocirea Sfântului Antonie.

Așa cred, că toate am spus pe scurt, ce sunt de lipsă pentru împlinirea cultului și onoarei a Sfântului Antonie de Padua. Deie bunul Dumnezeu, ca prin îndreptarea acestei cârticică tot omul, care o va avea și o va ceti, să ajungă la împlinirea dorinței sale de suflet mântuitoare, ce și eu din inimă doresc. Să aducă cârticica această rodul sfânt și dumnezeesc, care e mărirea atotputernicul Dumnezeu; lauda Preacuratei Fecioarei Maria: onoarea binefăcătoare a Sfântului Antonie și în urmă folosul și mântuirea sufletelor noastre a tuturor.

II. Viața Sfântului Antonie

Sfântul Antonie s'a născut în orașul Padua la anul 1195 din Părinții Martin Builon și Terezia Tavera, cari copilașului i-au dat cea mai bună creștere, descălinit silindu-să a-l învăța și întări în credință și onoarea Preacuratei Fecioarei Maria. Mai târziu a ajuns între călugări canonic a sfântului Augustin, ca și atare în vârstă de 15 ani a și depus jurământul călugăresc, când apoi s'a mutat la Coimbra. Prin sfințenia vieții și știința

sa in scurt timp a strălucit peste toți soții săi călugări. Numai decât s'a și sfințit de preot. Ca preot a petrecut tot acolo 8 ani de zile, învățând și ducând o viață sfântă și plăcută lui Dumnezeu, până când inflăcărat de un dor sfânt, singura dorință o avea, că să meargă și să propovăduiască Evanghelia lui Hristos între păgâni. — Și până ce de o parte se lupta cu dorul său sfânt, de alta parte cu frica, că doar slăbiciunea trupului său îl va impede întru împlinirea chemării sale, iată vin acolo doi călugări din cinul Sfântului Francisc, Sfântul Antonie văzând umilinta și pietatea acestor doi călugări și mai tare s'a insufletit și a și spus călugărilor, că ar dori să meargă cu dânșii. Călugării au primit cu cea mai mare bucurie cuvintele Sfântului Antonie, însă cu atât mai tare s'a supărat frații lui călugări Augustinieni, cari în tot modul se siliau a-l reținea între ei.

Dar Sfântul Antonie rămase stărnornic în propusul său și la anul 1221 pași între calugării Franciscani.

Și după ce a petrecut câteva luni în Aivarez, a căpătat libertatea dela mai marii săi spre a putea merge de missionar în Africa, între păgani.

Dumnezeu primi bucuros dorința lui, dar n'a voit jertfa vieții sale; abia ajunge în Africa, imediat a căzut greu bolnav. Supărat, dar supus voinței dumnezeiești s'a întors către casă. Insa naia, pe care era Sfântul Antonie, răpită de vânturi protivnice n'a mers spre Portugalia, ci s'a oprit la insula Sicilia, unde la aerul curat și sănătos, ce domnește acolo, numai decât s'a făcut sănătos complet.

Din Sicilia s'a dus la adunare călugărească din Assisi, mai mult condus de dorul ca să poată vedea pe Sfântul Francisc întemeiatorul cinului călugăresc, numit a Sfântului Francisc.

Sfântul Francisc cunoșcând îndată pe alesul

Domnului, l'a reținut la sine câteva zile, apoi l'a trimis la muntele Paul, unde și-a petrecut timpul învățând Sfânta scriptură și ducând o viață sfântă și evlavioasă.

Alesul D-lui nu putea să rămână mult timp necunoscut lumii; lumina strălucitoare până aci ascunsă, în Forli eși la iveală. Aci adică adunându-se călugării la o mare sărbătoare și predicatorul chemat, căzând morbos, nu era cine se predice poporului adunat, pentru-că nimenea nu cuteza să pășască nepregătit înaintea unui popor așa de mare; în cel din urmă moment l'a grăit hegumenul pe Sf. Antonie să predice.

Sf. Antonie la porunca mai marelui său, a pășit pe amvon și a ținut o predică, care a adus în uimire pe toți câți l'au auzit.

Peste puțin timp fu numit de învățătorul clericilor, care datorită grea a implinit cu cea mai mare sârguință și spre întreaga îndestulare a tinerilor săi învățacei.

Ca atare n'a rămas mult timp, pentru-că însuși Sfântul Francisc a dorit și l'a rugat ca să predice poporului.

Că ce a ajuns predicele lui populare, mai strălucit a dovedit însuși poporul. Cu miile veneau la predicele lui. Și de multeori neîncăpând poporul în biserică, a trebuit să iasă sub cerul liber. Propovăduia cuvântul lui Dumnezeu cu așa putere, încât urmările folositoare ale învățătorei sale se vedea de purtarea cea bună a tot ținutului pe unde predica dânsul.

Precum pe Sf. Pavel îl pricepea cine îl asculta, ori de ce limbă era, așa și Sf. Antonie a dobândit dela Dumnezeu acel dar, că într'o formă știa a vorbi la mima omului ori de ce stare să fi fost acela. În vorbirile și predicile lui două lucruri erau de admirat, una: că fără a fi învățat alte limbi, decât cea portugală, care-i era limba ma-

ternă, în Italia a vorbit italienește, în Franța franțuzește, ba și atunci îl pricepeau ascultătorii lui, când vorbea latinește, sau în limba sa portugală. De admirat era și aceea, că într'un popor, adunat de 20—30 de mii, cei de pe margini, chiar așa îl auzia, ca și cei din apropiere.

Sf. Antonie nu totdeauna a avut ascultători buni și evlavioși. Așa în orașul Rimini într'o zi de sărbătoare preumblându-se pe lângă marginea mării, văzu câțiva pescari, Sf. Antonie îi mulțumi cu toată blândeță și în epu a vorbi cu ei, aceia batjocorându-l, i-au întors spatele. Atunci Sf. Antonie s'a întors către mare și a strigat: «Veniți voi peștilor și mă ascultați ce voi spune despre Dumnezeu, că oamenii nu voiesc să mă asculte», și numai decât mișcându-se suprafața mării mulțime de pești, se ridica din apă, privind la Sf. Antonie, ca și cum ar asculta vorbele lui. Pescarii rușnându-să s'a strâns împrejurul lui și ascultau cu sete cuvintele, ce le spunea despre Dumnezeu.

Cu cea mai mare dragoste îl ascultau Paduenii, cărora le predica în postul mare. Numărul ascultătorilor lui trecea peste 30 de mii, cărora într'un mod minunat le știa vorbi la inimă.

Când vorbea Sf. Antonie, Isus vorbea prin el. Predica lui ca flacăra străbatea toată ființa omului, răpește inima, răpește sufletul, le ridică cu sine și le duce sus la cel restignit. Oamenii plângeau, se aruncau în genunchi: nu era cu putință să nu se iubească întăriți în credință cu toată puterea dragostei se apropiau de Sf. Antonie, îi sărutau mâinile, picioarele și hainele, și în marea valmașala de mulțori era să-și piardă viața de nu-l scuteau armași, ce erau puși pentru paza și grija lui.

Iubirea și alipirea lor nu mai aveau margini. Lucrarea Sfântului Antonie nu numai pentru

mântuirea sufletelor, ci și pentru cinul călugăresc de care se ținea, era binefăcătoare, deoarece în toate diregătoriele călugărești, ce le-a avut, numai la acea a ținut, ca regulile și legile Sf. Francisc să le țină toți și între călugări să domnească pacea și înțelegerea binefăcătoare.

Dacă a petrecut cineva o viață plăcută lui Dumnezeu și folositoare, acea de bună seamă a fost a Sf. nostru. Telul lui în cele dumnezeiești nu avea hotar. Abia este oraș în Italia, unde să nu fie propovăduit legea lui Hristos. În Franța de miazăzi nu era om, care să nu fi cunoscut în persoană pe Sfântul Antonie.

Pretutindenea și cu toți făcea bine. Pe cei mâniași și pizmași îi împăca; la cei răzbunători cu cuvântul le lega mâinile ridicate spre răzbunare; mântuia pe cei robiți, mângăia pe cei păcătoși îi întorcea la D-zeu. Și săracilor? Acelora le-a iost un adevărat înger! El, care ca și călugăr și-a ales de mireasă suferința și lipsa, plângea cu lacrimi, când vedea pe altul lipsit și sărac. N'a fost o zi în viața lui, în care să nu fi ștearsă lacrimile barem unui sărac și lipsit, sau să nu fi săturat vre-un flămânzit. El altcum trăia așa cu puțin, încât trupește slăbise de tot. Dar Dumnezeu l'a întărit și l'a ajutat până în capăt, ba l'a înălțat și l'a preamărit pe alesul său. Așa odată, când să ruga Sfântul Antonie, însuși Isus i-s'a arătat în forma unui copilăș de toată frumusețea stând deasupra cărții lui de rugăciuni, ce era deschisă strălucitor și cu mânuțele sale cuprinzându-l peste grumaz îl strângea la pieptul său. Prin această vedenie minunată, dorul după cele cerești i-a crescut și mai tare, și dorea din toată inima a se muta la Hristos, pe care cu atâta foc îl iubea.

În vârstă de 36 de ani l'a chemat Dumnezeu la ospățul ceresc. Văzând puterile sale slăbite și simțând capătul vieții sale, s'a retras în singură-

tate, ca să se pregătească pentru calea cea mai din urmă. Reîntorcându-se la o mănăstire, atâta popor l'a năpădit, cerându-i binecuvântarea, încât nici nu s'a putut duce mai departe, ci s'a așezat la o mănăstire din apropiere, unde după cântarea celor 7 psalmi de penitență cu numele Preacuratei Fecioare pe buze, a adormit.

Moartea lui s'a întâmplat la 13 Iunie 1231.

Călugăritele din mănăstire frică având de imbulzala poporului, n'au voit să spună și să vestească moartea Sfântului, până ce-l vor așeza în coșciug și se vor îngriji de păzitor. Și ce se întâmplă? Copii nevinovați, cari pe Sfântul Antonie n'au putut nici să-l cunoască, cutreerău ulițele orașului Padua, strigând: „Murit-a Sf. Părinte“, „Nu mai este Antonie!“ Orașul numai de cât s'a îmbrăcat în jale. Așa era Padua, ca și când din toată casa ar fi murit cel mai bun tată și cea mai bună mamă sau cel mai iubit copil. Pe uliță oamenii supărați priveau unul la altul și când au dus coșciugul la biserică, a început tânguirea, a plâns toată Padua cu jale și a plâns și jelit poporul pe părintele său cel bun.

Cu un an după moartea lui, Pontificele Gregoriu al IX-lea l'a canonizat între sfinți.

Poporul se ruga către Sf. Antonie și prin mijlocirea lui, împăcatu-sau împărații vrajmași și mulți rătăciți s'au întors către Dumnezeu.

După 32 ani păduenii în onoarea lui a ridicat o biserică pompoasă și voind să ducă trupul lui în biserică cea nouă, au deschis coșciugul, trupul lui era tot desființat, dar limba o au aflat întreagă și roșie. Trupul l'a așezat, iar limba o au pus într'un moșteriu scump, care și astăzi se poate vedea în biserică amintită, unde se află păstrată cu cea mai mare grijă și reverință.

Minunile Sfântului Antonie

1. Minunea din Burgos. Când predica Sfântul Antonie în Burgos, un eretic cu numele Guiald, de naștere jidan, cuteză a se pune la dispută cu Sfântul despre aceea, că oare în adevăr de față este Hristos în Sfânta Cuminecătură? Sfântul Antonie primind disputa, într-o zi anumită s'a înfățișat cu ereticul la un loc hotărât. Dispută s'a început, argumentele Sf. Antonie a nimicit toate argumentele contrarii a ereticului, dar al învinge de tot nu l'a putut. Ereticarul sucia în toată forma din vorbe, în urmă ne mai putând încotro, zice: «nu ne disputăm mai încolo, fără dacă îmi vei arăta u prin minune, că Hristos într'adevăr este de față în Sfta Cuminecătură, nu numai voi crede, ci de loc mă și fac catolic.

Sfântul Antonie a primit și aceasta.

Să mă auzi dară! — zise ereticul. — Dobitocului meu în trei zile și în trei nopți nu-i voi da nimica de mâncare, după 3 zile îl voi aduce în piață și înaintea poporului adunat îi voi întinde o porție din cel mai bun nutreț: tu iară să aduci acolo trupul lui Hristos — precum îl numești tu. — Dacă dobitocul meu flămânzit va lăsa mâncarea și se va inchina Cuminecăturei, voi crede.

Așa s'a și întâmplat.

În ziua anumită s'a adunat în piață o mulțime mare de popor, ca să poată fi mărturii minunii ce se va întâmpla.

Sfântul Antonie urmat de câți-va credincioși, Guiald cu o mulțime mare deeretici, cari duceau și dobitocul înflămânzit se înfățișează la locul hotărât.

Sfântul Antonie mai întâi intră în biserică din apropiere, face Sf. Liturghie și după slujbă vine aducând cu sine Sfta Cuminecătură, Conduc dobitocul flămânzit, îi pun înainte mâncare, iar Sf.

Antonie pășind spre dobitoc, grăește astfel: «în numele ziditorului Dumnezeu, pe care-l țin în mâinile mele îți poruncesc să te apropii și să dai cinste cuvenită aceluia care și pe tine te-a zidit, ca să vadă și acești oameni răfăciți, că toată făptura datătoare este a se supune Ziditorului, care și la cuvintele preoților să scoboare pe altare». Aceasta grăind Sfântul, dobitocul flămânzit și fără pricepere își părăsește mâncarea numai decât și îndoindu-și picioarele înaintea Sfintei Cuminecături, pe care o ținea Sfântul Antonie în mâini.

Cei credincioși bucurându-se lăudau pe Dumnezeu, iar ereticii umiliți, rușinați se depărtase.

2. Sfântul Antonie apărătorul fecioarei. În mare grație a împărtășit Sfântul Antonie pe o tânără fecioară din Neapol, la anul 1649. Maica fecioarei în sărăcia cea mai mare, de care avea parte, ajunsese la cugetul nefericit, că pentru ușurarea soartei sale grele să facă de vânzare fecioria tinerii și frumoasei sale fetiță. Despre ce auzi fetița, fuge speriată în biserica Franciscanilor din apropiere și căzând în genunchi înaintea chipului Sfântului Antonie, plângând îl roagă s'o apere și să-i scutească ce are mai scump, adică curățenia. Cum se roagă, iată deodată își întinde chipul mâna și dându-i o țiduliță îi zice: «Mergi în numele meu la păzitorul averilor episcopopești și îi spune ca să-ți măsoare ție în zestre atâția bani câți cântărește această țiduliță. Tânăra fecioara fuge cu bucurie la domnul numit, îi dă epistola și îi spune ce dorește. Mai întâi toți au răs de ea, dar când a pus țidula pe măsură, toți începute a se minuna, văzând că ea cântărește 200 coroane în argint.

Atunci îi vine în minte domnului aceluia făgăduința din anul trecut, că a dat la o fată săracă zestre să se poată mărita.

Imediat numără fetei suma pe deoparte a mântuit-o de rușine, pe dealtă parte era prin impli-

nirea misiunii făcută și a făcut destul cunoștință sufletului său.

Sf. Antonie aduce pace familiilor învrăjbite. Sf. Antonie înă în viața sa pământească s'a arătat împăciuitoarea familiilor învrăjbite, desțelenit, unde diavolul temerei a semănat grăunța neînțelegerii, între bărbat și femeie.

O muiere evlavioasă singură din reverință către fii Sfântului Francisc, pe aceștia de multe ori îi ajuta în lucrurile de toate zilele. Le lucra câte ceva și le târguia cele de lipsă din piață.

Odată reîntorcându-se după apusul soarelui acasă, bărbatul temând-o a primit-o mânios, a început s'o sfideze, ba în urmă a bătut-o rău și i-a smuls părul de pe cap și a batjocorit-o așa, încât muierea rușinată nu cûteza a eși între oameni, ci l'a rugat pe Sf. Antonie să vină până la casa lor să și spună necazul mare ce-l are.

Venind Sf. Antonie, i-a spus muierea pricina mâniei bărbatului său, rugându-l pe Sfântul Antonie ca să mijlocească la bunul Dumnezeu, ca să și dobândească înapoi părul, podoaba capului său. Sf. Antonie reîntorcându-se la mânăstire, dinpreună cu toți frații săi călugări au început a se ruga pentru nefericita lor binefăcătoare.

Și nu în zadar.

Durerile de cap sfâșietoare a muierii a încetat numai decât și capul ei s'a acoperit la loc cu păr, precum a fost mai înainte; care minune văzând bărbatul și-a venit în fire, și de aci în colo și el însuși chiar era binefăcător călugărilor, ca și blânda sa soție.

De altădată petrecând Sfântul Antonie în orașul Ferraro, acolo era o perche de oameni, altfel cu stare bună, cari însă nu în cea mai bună înțelegere trăiau laolaltă. Femeea tânără era înzestrată dela Dumnezeu cu însușiri trupești și sufletești fermecătoare și de tot frumoasă, pentru care băr-

batul se temea grozav, o ducea foarte rău, așa, încât viața lor nu era alta decât un traiu plin de necazuri.

Și când nevasta a născut un frumos copilăș, temerea barbatului creșcu și mai tare și se ocupa cu cugetul nefericit, să-i omoare pe amândoi. Chiar pe acela timp predica Sf. Antonie în oraș. Nefericita femeie s'a dus la Sf. Antonie, i-a spus necazul mare ce-l are, rugându-l totodată ca să mijlociască dela Dumnezeu alungarea acestui necaz de pe capul ei; pacea familiară și întoarcerea bărbatului ei pe cale mai bună.

Ce putere a avut rugăciunile Sf. Antonie se va vedea.

Cu câteva zile mai târziu s'a întâmplat că Sf. Antonie vorbea cu mai mulți domni pe uliță, între cari era și bărbatul femeii din întrebare.

Dumnezeu așa a întocmit, ca servitoarea domnului aceluia, chiar pe acolo se preumbla la aer curat, cu frumosul copilăș. Bărbatul văzând copilășul se turbură și mai tare. Sf. Antonie însă se apropie de servitoare la copilășul din brațe și în glumă grăește către el: «Spunem dragălașule care dintre acești domni e tatăl tău»? Si iată copilășul abia de 2 luni, întorcându-se cu fața către părintele său, zice: «Acesta e tatăl meu!» Cei de față uimiți, părintele copilășului cuprins de o neșpusă bucurie, stăteau și priveau. Iar Sf. Antonie întinzându-i copilășul, i-a zis: „Acuma primește copilul și nu te îndoi, că e al tău, însuși a mărturisit!” Părintele îmbrățișându-și copilul, săltând de bucurie, l'a dus acasă, unde cu el deodată a intrat în casă și în inimile amândorora pacea și bucuria, fericirea și buna înțelegere.

De aici se numește Sfântul Antonie mijlocitorul păcii a familiilor învrăjbite.

Sfântul Antonie ca și doftorul celor morboși. Sf. Antonie încă în viața sa pământească pe foarte

mulți morboși i-au vindecat de boale într'un mod minunat, care putere vindecătoare până în ziua de azi și-o arată față de cei pătimitori, precum se va vedea din următoarea întâmplare.

Sfântul Antonie într'o zi după predicăție, ca să incurajeze mulțumirile și cuvintele de recunoștință a ascultătorilor adunați, cu pași grabnici, mergea spre mănăstire. Pe lângă toata graba n'a putut înconjura pe un anumit om cu numele Petru, care cu fetița sa de 9 ani, Padovană în brațe începu a plânge Sfântului că biata fetiță într'atâta suferă de boala cea rea, care o zdrobește, încât cu totul a ologit-o, nu poate umbla de fel, ci numai se târăe în patru picioare. Omul se aruncă în genunchi și îl roagă cu lacrimi ca să-și deie binecuvântarea asupra nefericitei sale fetițe. Sfântului Antonie i s'a făcut milă și bucuros a implinit rugămintea părintelui. Ajungând omul acasă a pus fetița jos lângă o laviță: copila se scoală, se prinde de laviță și începe a pași. Văzând tata fetiței, îi întinde un băț ca să se sprijine, însă mica Padovană aruncă bătu și simțindu-se sănătoasă, de tot voioasă începe a fugi prin casă, ologia și boala cea rea i-a trecut pentru totdeauna și s'a vindecat.

Astfel de vindecări minunate multe se întâmplase prin Sfântul Antonie, până ce trăia pe pământ, se întâmplă și azi prin mijlocirea lui, așa, că morboșii și cei neputincioși cu tot dreptul cîntesc în Sf. Antonie pe doctorul lor, care cu toată încrederea se pot întoarce în suferințele lor grele.

Sfântul Antonie ca purtător de epistole

În orașul Aviedo din Spania de miazăzi trăia în cea mai mare lipsă o femeea cu numele Francisca Uravie. Bărbatul ei Antonie Dante era de mult timp în America, având acolo afaceri ne-

gustorești și el nu știa nimica despre starea jalnică a soției sale nu i-a ajuns la mână niciodată.

În urmă ne mai știind ce să facă sărmana femeie s'a întors către Sf. Antonie și i-a cerut ajutorul. A mers în biserica franciscanilor, a pus în mâna chipului Sf. Antonie o epistolă, cu rugăminte ca aceea să ajungă în mâinile bărbatului său și să ia și răspuns.

În acea zi sfătul văzând scrisoarea aceea în mâna chipului Sf. Antonie, a voit s'o iee, dar nu o putea. Cel dintâi care a intrat în biserică a fost Francisca; și ea văzând scrisoarea a cugețat că e tot cea de eri pe care a pus-o ea, și plângând începe a se căi Sfântului: O sfinte Antonie, pentru-ce n'ai trimis epistoala bărbatului meu, când așa tare te-am rugat! Sau doara nu voiști sa mă ajuți?

Sfătul auzind tânguirea femeii a întrebat-o ce necaz are, apoi a sfătuit-o să ieie ea epistola din mâna chipului, că el n'a putut-o lua. A aprobat s'o ea, nu numai că a luat epistola, ci și 300 de galbeni americani i-a căzut în mână; bani de cari numai bărbatul ei a putut să trimită.

Sf. Antonie a dus epistolia și a dat-o în mâna lui Antonie Dante, bărbatul femeii și într'o noapte i-a adus și răspuns.

Sfătul a dus știrea întâmplări minunate la cei mulți călugări, s'a adunat și ascultau cuprinsul epistolei, care era aceasta:

„Scumpa mea soție!“

Mult timp, de când trăesc între frică și speranță în Lima, despre tine nu știam nimica, până când un călugăr franciscan mi-a adus epistola ta, care curmă firul năcazului și a gândurilor mele.

În epistolia ce mi-ai trimis, eu îți mărturisesc, că afară de epistola aceasta altele nu am primit dela tine și credeam că ai și murit.

Dar cu atât e mai mare bucuria mea, că trăești, îți și trimit prin călugărul acesta care a adus epistola, 300 de galbeni, cu cari te poți ajuta, până voi ajunge și eu acasă.

Rugând pe Sf. Antonie, a cărui nume port, ca să mă conducă cât mai de grabă la tine, sperez, că și tu-mi vei scrie mai repede cum te aflii.

Cerând dărul și sprijinul lui Dumnezeu asupra ta, sum în.

Lima, la 23 Iulie 1729.

al tău iubitor soț:

„Antonie Dante“

Această epistolă scrisă în limba spaniolă se păzește și se poate vedea și până în ziua de azi în Aviedo.

Rugăciune întru onoarea Sf. Antonie

Precum e datina a ține și sfinți Sâmbătă întru onoarea Pr. F. Maria, Vinerea întru onoarea Sf. Inime a lui Isus, Joia în a Sf. Cuminecătură, Mercurea în a Sf. Iosif, chiar așa s'a îndatinat a jertfi și a sfinți Marția în onoarea Sfântului Antonie de Padua, care datină și-a luat de acolo începutul, că în ziua de Marți, s'a îngropat Sf. Antonie, și tot în această ziuă s'a săvârșit cele mai multe minuni prin Sf. Antonie.

Insuși Sf. Antonie a recomandat rugăciunile de Marți întru onoarea lui și când odată arătându-se unei femei în Bologna a zis către ea: Cercetează icoana mea în biserica franciscanilor în 9 Marți și vei fi ascultată“. Nu numai această femeie, ci mii și mii de oameni au fost ascultați în necazurile sale de multe feluri în urma rugăciunilor de Marți, cari se țin deschiliți în bisericile Sfântului Francisc. Așa s'a lăfit apoi cu repeziciune aceste rugăciuni de pietate în toată lumea creștină.

Rugăciunile aceste de pietate se fac în modul următor: Ne alegem 9 Marți după o altă, în aceste zile ascultăm Sf-ta Liturghie, sub care zicem rugăciunile cu toată pietatea. Rugăciunile le putem împlini și acasă înaintea chipului Sf. Antonie.

Ca să fim și mai vrednici de a putea dobândi darul pentru care ne rugăm, e folositor dacă într-o Marți din cele alese ne spovedim și comincăm cu toată pietatea rugându-ne totodată pentru Pontificile din Roma, prin ce putem dobândi și indulgența, adică iertarea pedepselor noastre vremelnice.

Altfel cine se roagă în orice Marți într-o noare Sf. Antonie, dobândește indulgența, adică iertarea pedepselor vremelnice de 7 ani și de 7 ori 40 zile.

Nespus este numărul acelor, cari după împlinirea rugăciunilor de 9 Marți au dobândit împlinirea cererei lor. Și dacă cererea noastră nu ar fi ascultată dintr'odată pentru că doară e contrarie voinței Dumnezezești și nu ne-ar fi spre folosul sufletului nostru, putem fi siguri că Sf. Antonie pentru aceea nu lasă, ca osteneala și rugăciunile noastre să fie înzadar, ci ne răsplătește într'alt mod oarecare.

Să ne rugăm, dar cu toată încrederea în voința bunului Dumnezeu și cu toată statornicia, precum s'a rugat creștinii cei de mult pentru Sfântul Petru apostol, când era în robie, atunci de bună seamă și noi ne vom mântui de necazurile noastre trupești și sufletești, prin mijlocirea marelui făcător de minuni din Padua.

Rugăciune la începutul pietății de 9 Marți

O Sfinte Antonie, tu ajutor puternic în toate lipsele și necazurile vieții; pentru că prea mulți s'a împărțășit de sprijinul și ajutorul tău, mă prind și eu a le ține rugăciunile de pietate în 9 Marți într-o

onoarea ta, sperând că pentru patimile D-lui Nostru Isus Hristos și prin sprijinul și ajutorul tău și eu voi afla mângâiere în necazul mare ce-l am. Cu umilință îmi plec genunchii înaintea chipului tău și cu cea mai profundă supunere cer ajutorul tău puternic.

Eu tare cred, O, Sfinte Antonie, că tu poți și voiești a mă ajuta și nu mă îndoiesc, că prin ne-spusa ta bunătate mă vei și ajuta. Tu în viața ta pământească așa credincios servitor al lui D-zeu ai fost, în rai iar credincios prieten al lui ești, că nici o rugare a ta Dumnezeu nu lasă neascultată.

Dacă cererea mea pentru care țin aceste 9 Marți nu e împotriva voinței lui Dumnezeu, cred tare că o vei și duce la tronul lui Dumnezeu ceresc și ascultarea și împlinirea acesteia o vei mijlocii. Dacă însă ar fi contrarie voinței lui Dumnezeu și ar fi doar spre paguba sufletului meu, atunci în locul cererii mele, dobândești-mi alt dar dela Dumnezeu. Ascultă-mă dar Sf. Antonie și dă-mi mângâiere în lipsa ce o am. Primește cererea mea fierbinte!

Primește lacrimile și suspinele mele și nu mă lăsa rușinat întru speranța mea.

Nu căuta la nevrednicia mea și nu-ți aduce aminte, că pe tine prea iubit a lui Dumnezeu preține și pe Dumnezeu de atâtea-ori v'am vătămat, ci privește pocăința curată a sufletului meu. Nu trece cu vederea cererea mea! Cu cât sunt mai păcătos cu atât mai vârtos mă încred în inima ta îndurătoare.

Prea bucuros vin la tine, îngenunchind și cu frică rugând pe dumnezeescul copilas ce-l ții în brațe, ca și tu să-l rogi în numele meu. Spune cererea și lipsa sufletului meu, și-mi dobândește darul curat, și eu ca mulți alții să laud și măresc puterea și bunătatea ta mare. Amin.

Rugăciunea I-a

O, iubite Sfinte Antonie! care din iubire către Dumnezeu, lepădatu-te-ai de toate lucrurile lumii acesteia; pentru mărirea lui Dumnezeu și mântuirea aproapelui tău, gafa ai fost a-ți jertfi chiar și viața, mijlocește și pentru mine dela inima cea dulce a lui Isus, ca razele ei binefăcătoare să mă încălzească și altele spre adevărata iubire de oameni și inima mea rece. În grija ta pun și cererea pentru care țin aceste zile de pietate, rugându-te să isprăvești așa, ca să fie spre cea mai mare mărire a lui Dumnezeu și spre folosul sufletului meu. Amin.

Rugăciunea II-a

O preamăritul meu patriot! dulce Sfinte Antonie, care prin viața ta așa frumoasă mi-ai arătat cum trebuie a trăi după credință și a se supune voinței Dumnezești primind cu bucurie ori ce cruce sau suferință dela Dumnezeu, mijlocește și pentru mine acel dar, că după exemplul tău să pot trăi și eu conform legilor credinței. Să văd în toate ce mă ajung voința lui Dumnezeu, să umblu totdeauna întru lumina credinței și să ajung veșnică fericire. Și acelea, ce prin rugăciunile acestea de 9 Marți ași dori să ajung, numai așa le doresc a se împlini dacă sunt spre mărirea lui Dumnezeu și spre folosul sufletului meu.

Rugăciunea III-a

O Sfinte Antonie, care între toți cel mai mic te-ai prețuit și lumina strălucitoare a înțelepciunii tale ai ascuns-o, privește cu îndurare asupra mea și-mi dobândește și mie dela Dumnezeuescul nostru învățător dela Isus Hristos umilința cea adevărată și virtutea lepădării de sine, ca prin aceasta să-mi aflu și eu pacea sufletului, căreia numai celor umiliți se dă. Ascultă și cererea mea umilită pentru care mijlocitor te rog. Și cerere mea cu atât mai mult să se împlinească, mă prind, că până Marțea viitoare voi răbda cu paciință orice dejosire și în toată ispita spre trufie îmi voiu aduce aminte de umilința învățătorului și răscum-părătorului nostru, care trăește și domnește în veci.

Rugăciunea IV-a

O Sfinte Antonie, care prin multe rugăciuni și lăpădarea de sine ajuns-a-î la sfințenia vieții și curățenia inimei, la tine mă întorc în neputința mea, mijlocește și pentru mine ca lupta întreită, în contra trupului, a lumii și a diavolului cu invingere să o pot purta și inima mea curată de patimile viclene să o pot păstra. Aduți aminte și de cererea mea, pe care azi iarăși

o re'noiesc. Dacă nu e contrară voinței lui Dumnezeu și mântuirii sufletului meu, fă ca să se împlinească. Până în Marțea viitoare la aceia mă voiu năzui, ca prin lepădarea de sine să mă înving pe mine însumi și înclinările mele trupești; din iubire către răscumpărătorul Isus, care împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sf. trăește și domnește în vecii vecilor Amin.

Rugăciunea V-a 4

O Sf. Antonie, care în lepădarea de sine adevărat urmașul lui Hristos ai fost, rogu-te, învață-mă și pe mine să mă știu lepăda de mine însumi a-mi purta crucea în pace și a fi adevăratul urmașul lui Hristos. Nu mă lăsa ca patimile rele și poftetele trupești să ia putere asupra mea și-mi dă ajutor și putere, ca toate simțămintele mele să mi-le pot înfrâna. prin părerea de rău și putința adevărată să pot ajunge întru împărăția dumnezeescul învățător, unde El cu Tatăl și cu Spiritul Sf. domnește în veci Amin.

Rugăciunea VI-a 5

O, Sf. Antonie care din frageda ta copilărie pâna la ora morții tale cu credință și sătornicie ai servit lui Dumnezeu, și cu așa mare zăl te-ai năzuit a dobândi și pe alții pentru slujba lui D-zeu roagă-te și

pentru mine păcătosul, care până aci mai mult lumei decât lui D-zeu am slujit, ca de azi înainte să nu cunosc alt scop, decât a servi lui D-zeu cu tot sufletul și a lucra pentru binele deaproapelui meu.

Implinirea cererei mele încă numai întru atâta o doresc, încât răspunde acestui scop înalt. Mai întâi rugându-te ca să mă faci serv credincios a lui Dumnezeu prin Isus Hristos Domnul nostru Amin.

Rugăciunea VII-a

O! Sf. Antonie a cărui inimă de iubire către inima dulce alui Isus a înflăcărat, care în rugăciune așa mângâiere și bucurie au aflat mijlocește, ca iubirea inimei lui Hristos să străbată și sufletul meu rece să-l aprindă spre iubire, ca și eu cu bucurie să mă aflu în apropierea aceluia, a cărui bucurie este a fi între fii oamenilor. Mijlocește și împlinirea cererei mele, pentru care mă rog dela acela; care cu Tatăl și cu Spiritul sfânt dumnezeesc în veci Amin.

Rugăciunea VIII-a

Sf. Antonie, care din copilărie cu așa mare onoare te-ai purtat față de Preacurata Fecioară Maria, încât până la moarte fiul ei credincios te-ai arătat! ajută-mă și pe mine și mijlocește la Pr. Fec. Maria, ca și

pe mine de fiu al său să mă primească, întărește-mă și mă învață, ca nu numai cu buzele să-o laud, ci și prin virtuți să-i umblu în voie, putând a dobândi prin aceasta și împlinirea cererii mele, pentru care țin acest șir de rugăciuni. Amin.

Rugăciunea IX-a

O Sf. Antonie, care prin moartea ta fericită întru mărirea cea cerească ai intrat, privește spre mine și-mi mijlocește la tronul lui D-zeu să mă ferească de moarte grabnică și neașteptată; și trăind o viață adevărată creștinească, pregătit și fericit să adorm în Domnul.

Din nou îți reamintesc dorința pentru împlinirea căreia am ținut aceste rugăciuni de evlavie și acuma le și sfârșesc. Ascultă-mă o Sfinte și mare făcătorule de minuni și prin mijlocirea ta dobândește-mi împlinirea cererii mele, că puterea ta mare și eu cu mulți alții să o pot vesti și preamări Amin.

Meditații și rugăciuni pe 9 Marți. Marța I. Despre iubirea Sfântului Antonie către Dumnezeu și către oameni

Sfântul Antonie a iubit pe Dumnezeu din toată inima sa și din tot sufletul său și din toată virtutea sa și pe aproapele său ca pe sine însuși.

Din iubirea către Dumnezeu a părăsit lumea și

s'a retras în mănăstire ; din iubirea lui a voit a fi vestitorul credinței și as vărsa sângele pentru El. Cât de tare a iubit pe aproapele său se vede din aceea, că a cutreerat sate și orase vestind Evanghelia, ca să întărească pe oameni în credință, să-i îndrepte către Hristos și să-i facă fericiți atât în aceasta, cât și în cealaltă lume. Astfel a împlinit Sfântul Antonie porunca lui Dumnezeu.

Iubite Creștin! Da a ta iubire către Dumnezeu și către oameni cum stă? Curat e sufletul tău de păcat? Dacă nu e curat și ești pătat ai păcate, grăbește-te de te mărturisește! În statul acesta nu te poți numi fiul lui Dumnezeu! Întreabă cunostința sufletului tău și încă în ziua de azi arată, că ești fiul lui Dumnezeu prin aceea, că în ziua aceasta te voi reține de tot păcatul.

Cum te porți față de aproapele tău? Doară ești mâniaș și pizmos? De loc să-l ierți depărtând dela tine toată ura și pisma Fii, ascunde greselele aproapelui tău.

Marța II. Meditație despre credința Sfântului Antonie

«Cel drept din credință trăește», zice sf. scriptură. Cine vrea să fie creștin credincios, după credință trebuie să trăiască. În această privință Sf. Antonie pildă strălucitoare ne este nouă. El și în lucruri mari și în mici de o formă credincioasă a fost către Dumnezeu, către sine însuși și către aproapele său. Ceeace a fost voia lui Dumnezeu, aceea a împlinit ori și cum, necugetând la greutățile ce îl vor întâmpina. Cunosând că el de D-zeu este chemat, păra-

sit a toate măririle lumii înșelătoare, numai ca să poată împlini voia lui Dumnezeu. Față de sine însuși era de tot aspru, primind pe umerii săi orice suferință și greutate dela Dumnezeu. A lucrat după cuvintele Domnului, cari zic: «Iați crucea ta și vino după mine». Pe oameni îi privea ca pe frații săi, precum și Hristos a poruncit. Suflete creștin! Ești tu asemenea Sf. Antonie sau cugeți că și fără credință te vei putea mântui? Te înșelî amar! Credința fără fapte bune e moartă și nu poate mântui pe om! Credința adevărată să fie îndreptarea tuturor faptelor, cuvintelor și cugetelor tale. Cercetează-te tu însuși pe tine și te cugetă asupra stării sufletului tău.

Marța III. Meditațiunea despre umilința Sfântului Antonie

Umlința e fundamentul perfecțiunii (desăvârșire) creștinești. Cu cât voim să zidim casa mai înaltă, cu atât trebuie să punem fundamentul mai jos. Așa și tu, cu cât vrei să fii mai desăvârșit, cu atât trebuie să fii mai umilit. Celui umilit îi întinde Domnul dar, dela cel fălos își retrage Domnul mâna sa binefăcătoare. Bine a spus Sf. Antonie aceasta, pentru aceea s'a deprins în virtutea umilinței. Fiind în mânăstire, se bucura când trebuia să facă calea mai depe

urmă și dejositoare lucruri, și nu-î plăcea nici decât, dacă-l lauda cineva. A voit să fie asemenea dulcelui său răscumpărătoriu, care zice: «Invățați dela mine, că sunt umilit și blând la inimă». Dar tu umilit ești suflete creștin? sau doară îți place a te înălța, a străluci și a fi mărit de alții? Nu te superi, când te defăimează sau când nu-ți laudă în destul faptele și lucrurile tale? Prindete că azi nu vei grâi nici un cuvânt spre mărirea ta. Cu cât vei fi mai mic în ochii tăi proprii, cu atât vei fi mai mărit în ochii lui Dumnezeu.

Marța IV. Meditație despre curățenia sufletului Sf. Antonie

«Fericii cei curați cu inimă, că aceia vor vedea pe Dumnezeu» a zis însuși Mântuitorul către cei dinprejurul lui. Tot aceste cuvinte răsuna în urechile Următorilor lui Dumnezeu și în această virtute s'au preamărit cu toții. În mare parte a împodobit și pe Sfântul Antonie această virtute. Curată ca și a unui înger intrupat a fost viața lui. Și prin ce a ajuns la aceasta? Prin acelea două mijloace, pe care însuși dumnezeescul învățător ni le-a îmbiat cu cuvintele: «Privighiați și vă rugați». Sf. Antonie tare a grijit de toate mișcările sufletului său și cu bărbăție s'a luptat în contra tuturor ispi-

telor. Dar nu numai în puterile sale, ci deschilinit în rugăciunile lui neîncetate s'a rezemat și aflat tăria. Prin aceasta a putut învinge toate patimile necurate. Și acuma și în veci strălucește între îngerii cerului prin (cură) nevinovăția sufletului său, înaintea melului nevinovat. Suflet creștin ! Doară și tu ai de multe ori cugete și ispite necurate ? Diavolul mai întâi nevinovăția sufletului se năzuește a jerfi dela om, însă tu pentru aceea nu te înfrica ! și nu-ți pierde curajul ! Priveghează și te roagă ! de câte ori năvălesc asupra ta ispitele grele, alungă-le din cugetul tău. Ori cât de urâte și grele să fie ispitele dacă tu te lupți în contra lor și te silești a-le alunga dela tine, nu e păcat. Roagă-te și cere neîncetat virtutea nevinovăției ! Făți socoteala, cum ți-ai purtat lupta de până acuma ? Dacă ai greșit, propune-ți a nu mai păcătui : priveghiază și te roagă)

Marța V. Meditație despre lepădarea de sine a Sfântului Antonie

Cine vrea să vie după mine să se lepede de sine, să și ieie crucea și să vină după mine.

Aceste semne ne-au arătat Isus, că trebuie să le avem, dacă voim a fi învățătorii lui Sf. Antonie la întâia privire putem cu-

noaște aceste semne. Trupul încă din copilărie și l'a înfrânat prin post și rugăciuni.

Sub vestmintele sale purta brâu și zile întregi nu mânca nimic. Ni se arată nouă, ca un adevărat învățacel a lui Hristos. Tu nu-l poți urmări pe Sf. Antonie în așa măsură, dar nici nu poștește Dumnezeu dela tine atâta. În mai mici lucrări însă poți lua pildă dela el. Câte prilejuri ți se dau și ție în toată ziua pentru înfrângerea postelor tale trupești. Acum vezi sau auzi ce nu se țin de tine, însă toate voești să le știi. Iată un prilej de lepădare de sine. Propuneți a te învinge și birui pe tine însuși și în toată ziua înainte de culcare, cearcă-te cum ți-ai împlinit propusul tău.

Marța VI. Despre zălul Sf. Antonie în slujba lui Dumnezeu

«Pentru că nu ești nici cald, nici rece, încep a-te lepăda din gura mea». Acestea cuvinte a Sfintei scripturi sună aceloră, cari-s leneșii în slujba lui Dumnezeu. Dumnezeu voiește ca din toate puterile să-i servim. Nu e iertat a privi cu un ochiu la Dumnezeu, cu celălalt la lume și la plăcerile ei. Un zel, un foc sfânt să ne însuflețească totdeauna când îi servim lui.

Sf. Antonie și în privința poate sta ca o pildă strălucitoare înaintea ochilor noștri.

Un dar sfânt ca toți să-l cunoască pe Dumnezeu, să-l iubească și preamărească, arde în inima lui. Pentru acest dar sfânt și-a jertfit toate întru atingerea acestui scop, n'a cruțat osteneală, nu suferințe. S'a retras în mănăstire, că cu atât mai vârtos se poate servi lui Dumnezeu. Conducându-se de acest dor a umblat sate, orașe și ținuturi întregi, vestind cuvântul lui Dumnezeu și pentru ca să îndemne și pe alții la slujba și la iubirea lui Dumnezeu.

Și tu ești așa, când servești lui Dumnezeu, sau leneș nepăsător și molatec? Dar cugești că acea nu-i de mare însemnătate? Dumnezeu întreagă noastră inimă o poartă și nu jumătate. «Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată puterea ta», zice Sf. Scriptură.

Bagă de seamă, ce înseamnă cuvântul «din toată» și «din tot» și te ispitește, că oare serv leneș și nepăsător sau slugă rivnitor și zelos ai fost? Cum-e rugăciunea ta? Spovedește-te și cumineci-te adesea-ori?

Umblă regulat la biserică? Zi adese-ori cu gândul cuvintele acesie. Sfinte Antonie, fă-mă și pe mine serv credincios lui Dumnezeu.

Marța VII. Meditație despre iubirea Sfântului Antonie către Isus

«Pentru-că Isus pe ai săi cari erau în

lume i-a iubit, și până în capăt i-a iubit pe ei». Așa-e până 'n capăt, și peste toate ne-au iubit; arătând aceasta prin întruparea, viața și toate faptele sale. Nu ne-au uitat nici acuma, când șade la dreapta Tatălui ceresc. În toate zilele și toate orele putem lua seama de semnele iubirei lui. Și ce poștește în schimb dela noi pentru toate acestea? Singura dorința acea ca să-l iubim din tot sufletul nostru! O de am fi asemănători Sf. Antonie în iubirea noastră către D-zeu, de bunăseamă atunci și-ar afla bucurie în noi Dumnezeu. În inima Sf. Antonie focul cel nesecat al iubirei lui Hristos a ars! Ore întregi vorbea prin cugete și rugăciuni cu răscumpărătorul Isus și când lucra ceva, tot la Isus gândea. Ii plăcea a cugeta la patimile și moartea Răscumpărătorului. Prea bucuros petrecea în biserică, rugând și adorând pe Isus de față în Sf. Cuminecătură și mulțumindu-i pentru darurile sale. Pentru care a împărtășit Isus în multă mângâiere sufletească pe servul său, deaceea de multe ori i-s'a arătat.

Domnul nostru Isus Hristos nu poștește altceva dela tine, numai să te rogi și să te meditezi, pentru-că nu totdeauna ai timp. Însă rugăciunile pe cari a-le zice e datorია fiecăruia creștin bun, seara, dimineața și la mâncare să nu le lași, ci totdeauna regulat

și cu pietate să le zici! Cum ți-au fost rugăciunile până acuma? Oare numai buzele ți-au umblat și inima ta a rămas rece?

De acum înainte altfel să fie? Voința spre bine e plăcută lui Dumnezeu. Câte odată doar ai avea timp să cercetezi pe Răscumpărătorul tău și în biserică. De nu poți merge, laudă-l întotdeauna și când treci pe dinaintea bisericii. — Roagă-te neîncetat zicând: «Toate din iubirea către Isus».

Marța VIII. Sf. Antonie ca fiu Preacuratei Fecioară Maria

«Iacă de acum te vor ferici toate neamurile», așa a vorbit oricând inimă curată a Fecioarei, când rudenia sa Elisaveta a întâmpinat pe Maica Domnului. Aceste cuvinte a Preacuratei Fecioare Maria s'a și împlinit; învățeții lui Isus totdeauna a laudat-o și preamărit, ce nici n'a putut fi altcum. Acela ce iubește pe Isus, trebuie se iubească și pe Fecioara mama lui. Poți vedea iubite creștine din viața Sf. Antonie, cum trebuie să fie adevăratul fiu al Mariei! El nu numai cu gura ci și cu fapta a onorat pe Maria. Adică nu numai cu buzele a laudat și preamărit-o, ci mai înainte de toate s'a silit a-i urmări virtuțile ei. Asta dorește Preacurata Fecioară! și mai tare se bucură văzând, că și noi urmărim pilda

și virtuțile ei — umilință, supunere, curățenie, — precum și Sf. Antonie a făcut. Așa-i că și tu voești a fi fiul Preacuratei Fecioarei Maria? Doar te-și rogi zilnic pentru aceea. Roagă-te și de acuma înainte și nu lăsa a trece nici o zi să nu o lauzi și să nu o preamărești. Dar întrebă-te înainte pe tine însuși: Oare așa-e viața mea precum să fie viața unui fiu a Mariei? Sunt eu oare în statul grației dumnezeiești sau îmi apasă sufletul cutareva păcat? De ești cu păcat, nu întârzia a te spovedi, curățându-te, ca să poți fi fiul lui Dumnezeu și a Mariei, că în așa stat nu ești. Roagă pe Sf. Antonie, să-ți fie mijlocitor și sprijinitor

Marța IX Meditații despre moartea Sfântului Antonie

«Fericii cei adormiți în D-nul», zice Sf. Ioan apostolul Sf. Antonie între acești fericiți a numărat. Sfințându-și toată viața sa lui Dumnezeu, pentru sine și pentru lume de multe ori a murit, încă până ce nu a sosit moartea trupească. Lui Hristos a trăit; în Hristos a și murit; jertfindu-și toată viața și toate puterile sale în slujba lui. Și chiar pentru aceea, că a servit lui moartea, lui n'a fost aramă, ci din contra, s'a bucurat, văzând că se apropie ora, în care se va uni cu Hristos, dorul său cel fierbinte.

Sf. Antonie a putut zice ca apostolul:
«Bună luptă am luptat, legea am ținut-o
și spre sfârșit, cununa vieții mi s'a pus mie,
care mi o va da mie D-l și Dreptul ju-
decător».

Tot omul trebuie să moară, dar nu tot
omul moare ca și Sf. Antonie. Pentru-ce?
Pentru-că o moarte așa fericită numai după
așa viață sfântă precum a fost a lui, poate
urma! Dacă vorești să mori bine, gătește-te
spre moarte cu viață bună creștinească. Și
de ar trebui să mori, ce viață ai putea aș-
tepta? Pentru ce trăiești dar așa ca și când
în veci n'ar trebui să mor. Pentru ce nu
gândești adeseori la acea, că ce groaznic
este a cădea în mâinile Judecătorului celui
viu și drept.

Rugăciune de mulțumire pentru îm- plinirea cererii noastre

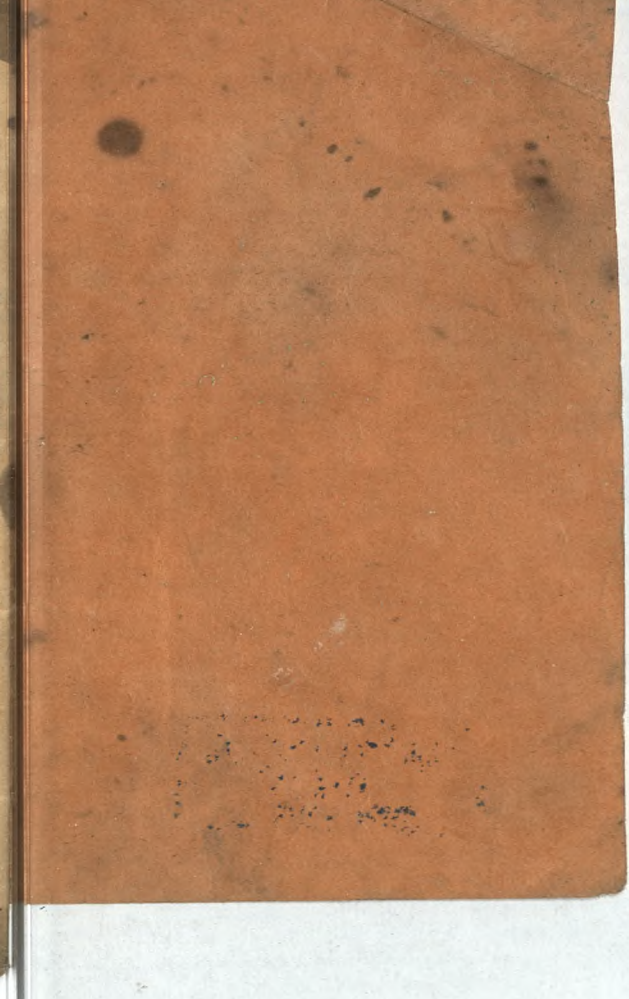
O Sf. Antonie, cu bucurie am văzut, că
nimenea nu se încrede în tine, înzadar ni-
meni nu te alege de mijlocitor fără să nu-și
ajungă scopul și împlinirea dorinței sale.
Cu încredere m'am întors către tine și tu
mai ascultat adică pentru rugăciunile tale
mi-a ajutat Domnul. Din adâncul inimei
mele îți mulțumesc ție pentru aceasta bu-
nătate și puternică mijlocire. Primește cu-
vintele mele de mulțumire și ocrotește-mă

și de acuma înainte în toate lucrările și
necazurile mele, că încrederea mea în tine
nu va slăbi niciodată, din ce în ce tot mai
tare va crește.

Si ție domnul cerului și al pământului
laudă și mărire în veci, pentru că prin mij-
locirea și faptele bune a credinciosului tău
Sf. Antonie împărtășitu-mai cu bunătatea
ta. Pentru aceasta părintească bunătate suf-
letul meu cu Sf. Antonie dinpreună în veci
să te laude și să te preamărească Amin.

Biblioteca județeană
MUREȘ
TIRGU-MUREȘ

11-